

KEHELY

Szentendrei Református Hírlevél

Jövel, Szentlélek Isten !

Pünkösdre készülünk, a Szentlélek eljövételének ünnepére. Tűzlángban, szélzúgásban, emberi életváltozásokban jött egykor Isten, aki nem úgy van, mint bármi más a világban, hanem mint jelenlét, szeretet, fény és teremtő erő. Sok embernek ez nem fér a fejébe, de ez csak arra vall, hogy vannak szűk fejű és az örök jószágot még meg nem tapasztalt emberek. Az első pünkösd az a pillanat volt az anyaszentegyház életében, amikor Jézus tanítványai, aztán rajtuk át háromezren mások is megtapasztalták ezt az ellenállhatatlan, életújító jelenlétet.

A Biblia népe mindig is várt erre. *"Kitöltöm lelkemet minden emberre, fiaitok és leányaitok ígét hirdetnek, véneitek álmokat látnak. Még a szolgálókra és szolgáló leányokra is kitöltöm lelkemet akkor!"* - olvassuk Jőel prófétánál (3,1-2) Isten jelenlétének megélése mindig esedékes. Egyetlen bűn nem bocsáttatik meg, a Szentlélek elleni, ami azt jelenti, ha valaki kiüti a gyógyszer orvosa kezéből, azon nem lehet segíteni. Mert a múlandó emberen az örök Isten szeretete segíthet egyedül, erre van leginkább szükségünk.

Ezért imádkozunk így: *"Jövel, Szentlélek Úr Isten, töltsd be szíveinket éppen!"* Ennek meghallgatására pedig ígérünk van: *"Ha ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek kenyeret adni, ha azt kérik tőletek, és nem követ adtok nekik, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik!"*

Szentlélekért imádkozni annyi, mint megnyitni magunkat Isten előtt. Aki már tud ezért könyörögni, az bátran hiheti, hogy meg is hallgattatott, hiszen az ilyen imádságot is maga Isten adja a szívünkbe. Tehát könyörögjünk, ha igazán pünkösdöt akarunk ünnepelni: *"Jövel, Szentlélek Isten!"*

A Szentlélek a Jézus lelke is, nem csak az Atyáé. Mert ez a három egy: Atya, Fiú, Szentlélek. Ezt a titkot, a Szentháromság titkát is a Lélek által értjük meg, ő maga hozza a szívünkbe a fiúság által. Imádkozzunk tehát szívvel-lelekkel: *"Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le rá!"*

Az embervilág egysége is itt van elrejtve: az egyház az igazi, küldetését méltó módon betöltő, megszentelt emberiség. Ez az egyház egyetemesége, mindenkire tartozó mivolta. Legyen ilyen befogadó, Szentlélekre szomjazó, azt szívébe könyörgő a mi egyházunk, a mi gyülekezetünk is!

dr. P. Tóth Béla

"Nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten, hanem erőnek, szeretetnek és józanságnak lelkét!"

(I. Tim. 1,7)

Pünkösdünnepi rendünk

Áldozócsüdtörök	máj. 25. Istentisztelet	du. 7 ó.
Vasárnap	máj. 28. Istentisztelet	de. 8 és 10 ó.
Bűnbánati esték:	máj.31- jún.2	du. 7 ó.
<u>Pünkösd I. nap</u>		
Ünnepi istentisztelet	de. 8 és 10 ó. úrvacsorával	
	du. 6 ó. Ünnepi hangverseny	
<u>Pünkösd II. nap</u>		
Ünnepi istentisztelet	de. 10 ó. úrvacsorával	

Különkelyhes úrvacsorai készlet

Húsvétkor vettük használatba a 250 darabból és öt tálcából álló különkelyhes úrvacsorai készletünket. Az ezüstözött sárgaréz kelyhek 8 cm magasak és egyik példányuk itt a címlapunkon látható. Köszönjük azoknak a testvéreknek adományait, akik ezt az ügyet áldozatos szeretetükbe fogadták! Összesen 320 ezer Ft-os költséggel jutottunk a készlethez, amelyre a legnagyobb adomány a készítő mester 72 ezer Ft-os személyes hozzájárulása volt. Neki is, minden adománnyozónak köszönjük!

**2006. június 4-én
vasárnap 18 órakor**

PÜNKÖSDI HANGVERSENY

Műsor:

- Mozart: C-dúr templomi szonáta
A. Vivaldi: a-moll gordonkaverseny
Croce: Cantate Domino
Handel: Örvendj világ
Cesar Franck: Panis angelius
J.S.Bach: 56. kantáta (Ich will den Kreuzstab gerne tragen)
J.S.Bach: 174. Pünkösdünnepi kantáta - zárókorál

Helye:

Református templom
Belépő: 800 Ft

Közreműködik:

Tihanszegi Zsolt - ének; Oláh Indira - gordonka
A Musica Beata Kórus és a Szentendrei Kamarazenekar
Vezényel Wolfné Kovács Zsuzsa és Fenyő Gábor

Az olvasószervező postájából

Amint arra az egyik olvasónk is felhívta a figyelmünket, vannak olyan idős egyháztagjaink, akik már nagyon elesettek, ki sem tudnak mozdulni otthonukból, és örülnének, ha egyszerűen meglátogatná őket valaki a gyülekezetből, és elbeszélgetne velük. Ez adta az ötletet, hogy megkérjük olvasóinkat, hogy jelezzék, ha szívesen vállalnának néha ilyen szolgálatot, vagy ha tudnak ilyen idős testvérekről. A legcélszerűbb a jelzést lelkési hivatalban leadni, mert akkor helyben meg is lehet beszélni a részleteket, de szívesen fogad ilyen jelzéseket az olvasószervező is:

Sikolya Zsolt
elektronikus levélcím: zsolt.sikolya@dunakanyar.net
postacím: Református Egyházközség,
2000 Szentendre, Rákóczi u. 14.

Julika története

Julika még csak egy éves, az is inkább csak az idén június 13-án lesz, de neki máris nagy a története. Fontos és elgondolkodtató ez a történet, mert a szeretetről szól. De kezdjük az elején.

A lelkési hivatalban sok kicsi babát lát az ember, amikor keresztelőre hozzák őket. Mind aranyos és kedves, Julika megkapóan szép, figyelő tekintete azonban egyenesen megigéz.

Ilyenek lehetnek az igazi angyalkák! Kicsi gyermeknél is ritka ez a tekintet - gyönyörű tiszta arcban komoly, elmélyült kék szemek, amik hosszan és kitértően figyelnek arra, aki éppen beszél hozzájuk.

- **Mikor született?** - kérdezem.

- Pár hónapja - mondja az anyuka - és örökbe fogadtuk őt.

- **Ezt a kis drágát örökbe fogadták?**

- Igen, mi már kilenc éve szeretnénk férjessel gyermeket, de eddig nem született. Az ő szülei pedig nem tudták vállalni a felnevelését, mert mind a ketten nagyon kis fizetésből élnek és abból tartják el öreg szüleiket is, lakásuk sincs összeköltözésre. Egyikük talán maga is leszázalékolt nyugdíjból él.

- **És hogyan találta meg egymást a két család?**

- A Gólyahír Egyesület révén, ők a krízisben lévő várandós anyák segítői. Elsődleges céljuk, hogy az anyák megtarthassák és megszülethessék gyermeküket, ne kerüljön sor a legrosszabbra. Aztán ha ez sikerül, közvetítenek nyílt örökbefogadáshoz házaspárokat is.

- **Mi az a nyílt örökbefogadás?**

- Szemben a titkos örökbefogadással, ahol az eredeti szülők nem tudják, kihez és hova került a gyermekük, a nyílt örökbefogadásnál ezt mindenki tudhatja. Mi ezt választottuk. Kevesen tudják, hogy az örökbefogadáshoz jogosítványt kell szereznünk, ami két évig

érvényes, azután újra meg kell a jogosítványt szereznünk, márpedig a titkos, "állami" örökbefogadáshoz rendszerint legalább 3-4 évet kell várni.

- **Mikor látták először Julikát?**

- Amikor megszületett. Már előzőleg megismerkedtünk a szülőkkel és jelen voltunk a férjessel együtt a kórházban a szülésénél mi is, mind a ketten. Hat napos kora óta van otthonunkban Julika, azóta a mi lányunk.

- **Nem volt nehéz megtanulnia az anyai teendőket úgy, hogy nem volt előtte a kilenc hónapos felkészülés?**

- Egyáltalán nem, mert mi már kilenc éve készülünk a gyermekünk fogadására.

- **Gondolom, azért fogadták örökbe, hogy legyen kit szeretniük.**

- Pontosan ezért. És tényleg egészen más azóta az életünk. Megtelt az otthonunk valami olyasmivel, amit csak egy gyermek hozhat oda. Férjem templomos református családból származik, magam pedig felnőttként konfirmáltam, mert én is ezen az úton szeretnék járni, a szeretet útján. Igazi örömnép volt számunkra, amikor a keresztelőjén a szentendrei református templomban nem csak a mi családunk, de az egész gyülekezet is megígérte, hogy szeretetükbe és imádságaikba fogadják a mi kis Julikánkat, és mindent megtesznek azért, hogy a gyülekezetben, a lelki családban ő is hitben nőhessen fel.

- **Szívvel kívánjuk, hogy ez így legyen, és nagyon-nagyon sok örömük legyen Julikában!**

- Köszönjük szépen.

Megmelegsik ilyenkor az ember szíve, és eszébe jut, amit Jézus mondott a hitben hozott döntésekről: *"Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit vagy nőtestvéreit, vagy atyját vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit én érettem és az evangéliumért, aki száz annyit nem kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üdöztetésekkel együtt, a jövőendő világon pedig örök életet."*

(Márk 10,29-30)

Lejegyezte: dr. P. Tóth Béla lelkipásztor

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség - Cím: 2000 Szentendre Rákóczi út 14.

Telefon: 06 26 310-524 - Felelős kiadó: dr. P. Tóth Béla

Főszerkesztő: Jámborné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@limar.hu)

Nyomda: D'sign Kft. Kádár Péter (dsign2@dunakanyar.net)

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

"Ha valaki azt hiszi, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, ahogy ismernie kell."

(I. Kor. 8,2)

Ott vagyunk, ahol szükség van ránk

Bemutatkozik az asszonykör

Az 1994. június 21-én alakult Diakóniai Bizottságban fogalmazódott meg az igény az Asszonykör újjászervezésére.

Célja: segítségnyújtás az időseknek és rászorulóknak, kapcsolatfelvétel a szeretetothonokkal, tevékeny részvétel a gyülekezet életében, csomagkészítés karácsonykor a gyerekek és a 70 éven felüli idősek részére, szeretetvendégség szervezése, minden más tevékenység, ami a gyülekezet életében segítségnyújtást igényel.

2000. február végén, nem sokkal presbiterré választásom után kaptam a felkérést, hogy legyek az asszonykör vezetője. Jó elődöm volt Varga Gizi néni személyében, aki mintát szolgáltatott a tevékeny, felelős munkavállalás terén.

Összejöveteleinkre havi bontásban ütemtervet készítünk. Az együttléte énekléssel, imádkozással kezdjük. Vállalás alapján bibliaolvasás, igemagyarázat következik, majd a közös beszélgetés után a havi feladatot oldjuk meg.

Mindenki kiveszi részét a következő feladatokból: közös áhítaton veszünk részt, minden hónap első vasárnapján teát készítünk. A közös teázás alkalom a gyülekezet számára az együttlétre, beszélgetésre. Megszervezzük a konfirmációs szeretet-vendégséget, a presbiteri továbbképzések vendéglátását, a gyülekezeti szeretetvendégségeket, minden évben elkészítjük a karácsonyi csomagokat a gyerekek és az idősek számára, takarót és fáslit készítünk a leprásoknak, folyamatosan látogatjuk az

időseket és a betegeket, tavasszal nagytakarítjuk a templomot, a gyülekezeti termet és a kápolnát, húsvét előtt rendbe tesszük a református temetőt, vállaljuk az egyetemes imahét szeretetvendégségét, megemlékezünk a Nők Ökumenikus Világimanapjáról, segítségünkkel jutnak el az ünnepi levelek és egyházközségünk újságja a gyülekezet tagjaihoz, ha hó közben bármilyen rendezvény vagy program felvetődik, lelkészünkkel egyeztetve az adott hónap teendői kiegészülnek azzal.

Összefoglalva: ott vagyunk, ahol szükség van ránk. Köszönet drága jó Atyánknak a gondoskodó szeretetért, hogy végezhetjük ezt a munkát! Ez idáig mindig adott a feladatokhoz embert, jó gondolatokat, erőt, egészséget. Bízunk benne, hogy a továbbiakban is így lesz.

Hívjuk és várjuk asszonytestvéreinket közösségünkbe, hogy minél többen együtt lehessünk, imádságos szeretettel hordozzuk egymás terhét, örömet, és hasznos, cselekvő tagjai lehessünk gyülekezetünknek.

Hiszem, hogy az összefogás, az együtt töltött idő, a közös munka erősíti hitünket, erőt ad terheink hordozásához.

Gyülekezetünk életére és szolgálataira az Úr Isten áldását kérem.

Nagy Lászlóné
az Asszonykör vezetője

Konfirmáció 2006

Az idén április 2-án gyönyörűen feldíszített templomban tartottuk a konfirmációt, amelyen 24 ifjú tett fogadalmat. Ebből tíz fiú és tizennégy leány volt, akik két éven át hetente részt vettek a konfirmációs alkalmakon.

Ez alatt káténk közel nyolcvan kérdésére szépen megtanulták a feleleteket, és sok bibliai történetet és református zsolnart, éneket is megismertek. A nyáron őket is várja az ifjúsági tábor, aztán pedig szívesen látjuk őket a fiatalok bibliakörén. Bízunk benne, hogy sokan lesznek közöttük, akik egyre érettebb szívvel valóban felnőtt keresztyénné válhatnak gyülekezetünkben és "oszlopok lesznek az Isten házában", vagy másik bibliai képpel élve, "még vén korban is gyümölcsözők".

Matodik-hetedik osztályban várjuk a fiatalok jelentkezését a konfirmációs oktatás kezdésére, amire egyébként a szülők gyermekük keresztelesekor fogadalmat is tesznek.

Azoknak, akiknek gyermekkorukban ez elmaradt, vagy felnőttként szeretnének csatlakozni református egyházunkhoz, felnőtt konfirmációs csoportot is indítunk szeptemberben. Jelentkezni a lelkési hivatalban lehet.

Olvasóink figyelmébe ajánljuk a Szentendrei teátrum Szentendrei Nyár 2006 programjai közül az alábbi:

**Augusztus 20. (vasárnap) 20 óra,
Református templom kertje
A SZENTENDREI KAMARAZENEKAR KONCERTJE**

"Ha valaki Krisztusban van új teremtés az, a régiek elmúltak, imé újjá lett minden."

(II. Kor. 5,17)

A Szentlélek ma is árad-hat?

mottó: "Emberi életet élni csak emberen túli erők segítségével lehet."

Farkas József

Pünkösöd az Egyház születésének napja. Milyen ajándékok születtek ezen a napon? Pál apostol így írja le (1 Kor.12): A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. Mert némelyik a Lélek által a bölcsesség ígését kapta, a másik az ismeret ígését, ugyanazon Lélek által. Egyik ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait, aki az isteni erők munkáit, vagy a prófétalást kapta, van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken való szólást, vagy pedig a nyelveken való szólás magyarázását kapta. De mindezt egy és ugyanazon Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja.

Elfogadva, hogy a Lélek kiáradása nem egyszeri esemény volt, hiszen Urunk ígérte, mindig veletek leszek, akkor ezeket az ajándékokat ma is megkaphatják a hívők. Sőt a mi Egyházközösségünk tagjai is, az ismerőseink, családtagjaink. Tudjuk, kinek-kinek milyen ajándék van a birtokában? Segítünk nekik mi, mint a gyülekezet elöljárói, hogy felismerjék, hasznosítsák képességeiket?

Az Egyház kialakulása során a hívők lelki képességeit egyre kisebb mértékben hasznosította. Minél inkább távolodunk időben az első Pünkösödtől, annál kevesebb szó esik a "laikusok" szolgálatairól, és szinte kizárólag a hivatásos papok, lelképásztorok kapják meg a felhatalmazást (egyházi vezetőktől, zsinattól), hogy elbírálják ezeket a "fura" képességeket, vagy netán éljenek azokkal. Szerencsére a Lélek szele fúj, és fúj, amerre akar. Érdekes gondolat kísérlet lehet azonban, ha feltételezzük, csak a mi gyülekezetünkön keresztül tud Szentendrére tovább áradni a Szentlélek. Vajon hányan vannak, akik tudnak kérni, befogadni, töltekezni, használni, majd tovább adni Szentelleket. Biztosan továbbadnák ismereteiket, vagy szívesen újra feltöltődnének a közösség által.

Nehéz a mindennapi életünkbe beépíteni, elfogadni, hogy vannak csodák. Érdekes, azt könnyebb feldolgozni, ha valaki lelki értelemben újjászületik, de hogy fizikailag is megújulhat, meggyógyulhat az Istentisztelet közben elmondott, vagy az otthon kitarotán végzett imádságtól, nos ehhez már arra a bizonyos mustármagnyi hitre is szükség van. Ezt a hitet megszerezni, majd tovább adni a Szentlélek segítségével közösségben lehet.

Szüksége van erre minden hívőnek, azoknak fokozottan, akik már valamilyen szolgálatot végeznek, vagy szeretnének végezni a gyülekezetben. Ezért fontos hogy elinduljon a Lélek iskolája.

Legyünk bizalommal a gyülekezetünkben készülő iskola iránt és tegyünk javaslatokat a lelképásztornak, miről hallanánk szívesen ezeken az alkalmakon, milyen kérdések foglalkoztatnak minket.

"Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyaná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok." (1. Kor.13)

Fülöp Zsolt

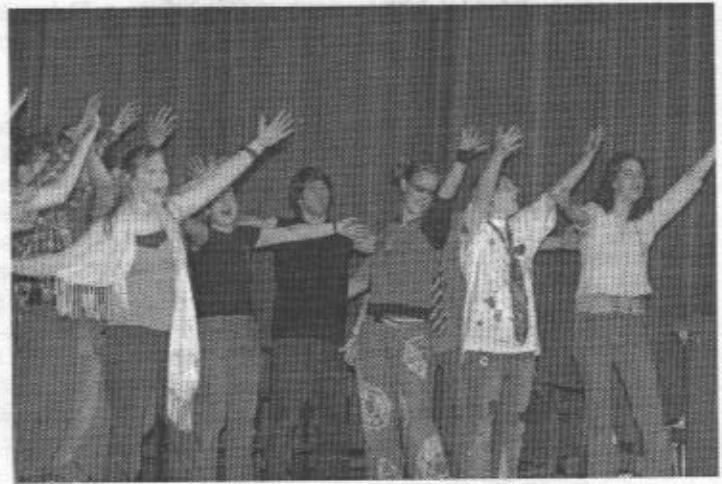
Godspell a Szentendrei Református Gimnáziumban

Egy közösség működését semmi sem tükrözheti jobban, mint a közösen elért eredmény. Gimnáziumunk diákjainak és tanárainak kitaró munkája nyomán, most rendkívüli teljesítmény született, egy igazi színházi előadás, amelyet fergeteges siker kísér. A Godspell musical szentendrei megálmodói és megvalósítói a következő szavakkal köszöntötték az előadások közönségét:

A Szentendrei Református Gimnázium a 2005/2006-os tanévben diákpróbaló vállalkozásba fogott: létrehozta diáktársulatát, és színpadra állította Schwarz- Tebelak: Godspell című, modern, keresztény musical-jét.

Hosszú, mintegy fél éves felkészülés után végre itt állhatunk, hogy 2 órás színházi élményt nyújthassunk Önöknek.

A szórakoztatáson túl, nem titkolt célunk, hogy a színház eszközeivel, Máté evangéliuma alapján hirdessük Isten Igéjét.

A darab a dosztojevszkij fikcióra épül - a Félkegyelmű regénye alapján - , mi lenne, ha az ezredforduló bűnös, globalizált világába betoppanna Jézus? Mi történne, ha most megállna az ajtóban, ha feljönne a színpadra, és elkezdene beszélni hozzánk? Hogyan hallgatnánk Őt?

Ha elénk állna, és azt mondaná:

- Ha valaki bánt téged, és megüt jobb felől, ne üss vissza, hanem tartsd oda a másik arcodat is!

Ha leülne mellénk, mit kérdeznénk Tőle?

Ha a mai, fogyasztói, anyagias, értékeit vesztett világban ezt hirdetné nekünk:

- A pénz? A pénz az nem számít! Ne gyűjtsetek földi kincseket, hanem gyűjtsetek kincseket a mennyben!

Csodabogárnak néznénk? Kinevetnénk? Legyintenénk? Kigúnyolnánk? Viccet csinálnánk a tanításából? Valahogy úgy, ahogyan a történet is bemutatja?

A darab többek közt ezeket a kérdéseket veti fel, s bemutatja, elénk tárja, hogy az élet értékével és értelmével nem sokat törődő ember hogyan fogadja a Megváltót. Ez sok humorral, kacagtatással történik, de a nevetésnek, tréfának egyszer csak vége van; Krisztusnak ma is vállalni kell a Golgotát...

Az ember természete, mint láthatjuk, kétezer év alatt semmit nem változott. Bűneinkkel ma is keresztre feszítjük az Isten Fiát.

Szeretnénk, ha együtt gondolkodnánk el azon, mit jelent Krisztus tanítása:

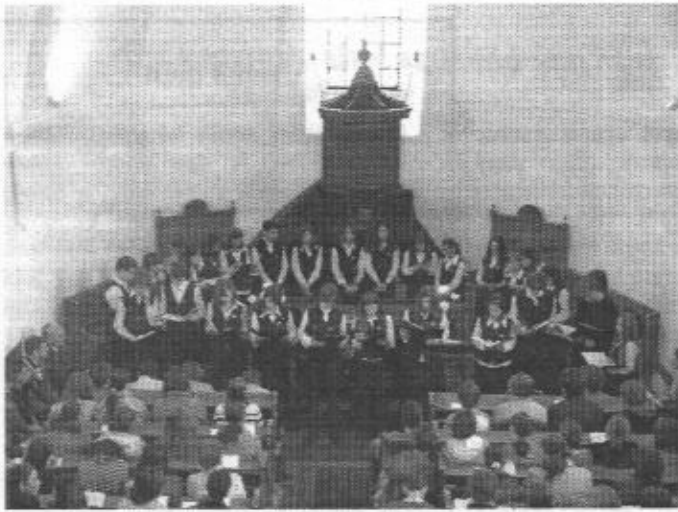
Halálosan szeretni a bűnös embert, és megbocsátani annak is, aki "Feszítsd meg"-et kiált, annak is, aki szöveget ver az ártatlan kézbe, annak is, aki tagadja az Életet, a szeretetet, a megbocsátást...

Ha nézőink közül csak néhányan elgondolkodnának ezen, hisszük, hogy nem hiába dolgoztunk!

A támogatásért, anyagi segítségért köszönetet mondunk:

- a Pest Megyei Könyvtárnak
- a Szentendrei Református Gimnázium igazgatóságának
- a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesületnek
- a kiskunhalasi Szilády Áron Református Gimnáziumnak
- a Szentendrei Városi Gyógyszertárnak
- a Városi Szolgáltató Rt.-nek
- a Szentendrei Tükör című folyóiratnak
- a Pilis-Dunakanyari Kistérségi Irodának
- Hangya Attilának a plakát elkészítéséért
- Tolonics Áronnak a nyomdai munkáért
- Ollé Andrásnak a hangtechnikáért.

Berényi Mariann

Passio a Gimnázium nagyheti csendesnapján

Idén 29 ballagó diákot köszönhetünk. Sok sikert kívánunk az érettségi vizsgákhoz és a felvételikhez!

Évről évre megrendezzük a "Ki mit tud" vetélkedőt, ahol számos kategóriában (plegyéni és csoportos zene, tánc, helyesírás, idegen nyelvi szavalás, színjátás, különféle sportszámok...) méri össze tudásukat diákjaink. A képen a Nyelvi előkészítő osztály fiú focicsapatát láthatjuk.

Iskolánk sportéletének kemény küzdelmet hozó színfoltja volt a tanár- diák focimeccs (2:1)

Az 5. Áprily Lajos versenyen 3 ország 22 iskolájának 102 versenyzője vett részt. A képen a zsűri munkáját láthatjuk.

NYÁRI TÁBOROK BALATONFÜZFŐN

Mint minden eddigi évben, most is nagy lelkesedéssel készülünk nyári táborainkra, melyekre ezúton is minden gyülekezetünkbe járó fiatal nagy szeretettel hívunk.

Július 31- augusztus 6-ig tartjuk a kerékpáros tábort, hová általános iskola 6. osztályától várjuk a jelentkezést, hittan-táborunkra augusztus 14-20-ig kerül sor, ide általános iskola 3. osztályától hívogatjuk hittanosainkat.

Mindkét táborunk színhelye Balatonfüzfő, ahol a templomkertben hangulatos faházak várnak minket. Idén is számos színes programmal készülünk: sok-sok játék, vetélkedő, személyiség-fejlesztő foglalkozás, strandolás, bobozás, kézműves foglalkozások mellett természetesen minden nap lesz áhítat, csoportos beszélgetés, éneklés. Jelentkezni a vasárnapi istentisztelet után, vagy a hittanórákat követően lehet.

Veszélka Tamás, beosztott lelkész

*"Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úrnak
Lelke, ott a szabadság."*

(II. Kor. 3,17)

Farkas József:
Eretnek evangélium.
A kockázatos szabadság.
Nyolc evangélizáció. 1969.

A Gyulai Pál utcai imateremben elhangzott nyolc prédikáció olvasása közben többször ellenőriztem, hogy jól olvastam-e az évszámot a kötet elején.

Lapról lapra megdöbbenem, hogy Farkas József kérdései és válaszai mennyire a jelenkor emberéhez szólnak.

Farkas József tetszőlegesen kiválasztott ószövetségi és újszövetségi igék alapján kalauzolja el az olvasót olyan területekre, ahová a legtöbb keresztény félve vagy egyáltalán nem merészkedik. Az első téma végig kíséri mind a nyolc prédikációt, hiszen az egyik legérzékenyebb és egyben legfontosabb kérdést, a vallásosság és az igazi, valóságos hit viszonyát boncolgatja.

A második fejezetben filozófiai téma "emelkedik" hétköznapi szintre: Ki vagyok én? Mi a valóság? Hogyan hullik le szemem elől az a lepel, amitől nem látom az igazságot? A következő két rész egy ma is divatos tudományág, a mentálhigiéne szemszögéből vizsgálja a keresztény embert.

Farkas József az evangéliumon keresztül keres arra választ, hogyan viselkedünk társainkkal szemben, hogy nyugodt életünk legyen, valamint hogyan alakítsunk ki a testünkkel harmonikus viszonyt. A következő két rész az egyén és az egyház kapcsolatának buktatóiról szól. Hogyan kell Jézust követni egy olyan világban, ahol egyházak, pártok sokasága tűzte zászlójára Krisztus nevét? Mit jelent ma reformátusnak lenni? Lezárult-e a reformáció korszaka? Mi az egyház igazi feladata?

A szerző egyik fontos gondolata, hogy az egyház megengedhette magának azt a luxust, hogy túl sokat foglalkozott a számunkra láthatatlan, megismerhetetlen világgal, ördögökkel, angyalokkal. Bár azt vallja, hogy az egyház feladata az ember szolgálata, maga is foglalkozik az egyik fejezetben a halál utáni élet mindenkit foglalkoztató gondolatával. Végül az utolsó prédikációban visszakanyarodhatunk az első kérdéshez, a vallásosság és az élő hit viszonyának nagyon is valóságos problematikájához, hogy a kötet szerzője Jézus "eretnységén" keresztül még egyszer megvallja, hogy valamennyi kérdésünkre Jézus Krisztus szeretetében kell keresnünk a választ.

*"Ime, új eget és új földet teremtek,
és a régiék ingyen sem említettnek,
még csak észbe sem jutnak."*

(És. 65,17)

Gyerekeknek

Tavasszal, a természet újjáéledésekor gyerekeinkben is ellenállhatatlan vágy ébred, hogy mindent megtudjanak a körülöttünk ébredező élővilágról, környezetről. Természetesen mi szülők, igyekszünk legjobb tudásunk szerint mesélni az évszakok változásáról, a madarak vándorújáról, az égitestek mozgásáról, a hegyek és a vizek kiszámíthatatlan természetéről. A sok-sok magyarázat mellett azonban mindig jól jön egy-két mese, amely a gyermek nyelvén, az ő saját világának megfelelően tárja fel a természet titkait. Ilyen meséket írt Wass Albert, aki a székely eredet magyarázó mondák, mesék motívumait felhasználva igazán közel hozza gyermekeinkhez az erdők és a vizek lakóinak titokzatos életét.

Tavaly óta a Kráter kiadó gondozásában sorra jelennek meg Wass Albert meséi a "Tavak könyve" és az "Erdők könyve" mesesorozatban. A "Tókirály és Szille" történetben egy szófogatatlan tótündérke kerül visszafordíthatatlanul szorult helyzetbe. A "Bölcs bölömbikában" a madarak királyt akarnak választani, és rútol összevesznek. "Az évszakok teremtésében" a természet pusztulásának és újjáéledésének témája mellett arról is mesélhetünk, hogy miért falják fel egymást az állatok.

"A mese az erdőről" arra tanítja a mesélőt és a mesét hallgató gyerekeket, hogy miképpen tölti meg az erdő szívünket békességgel és szeretettel. A Bulámbuk pedig egy pusztító, senkivel sem törődő szarvasállat tanulságos története. Az első mesében a Jóisten megteremti a tavat, a madarakat és az égitesteket. Amikor elkészül, néhány manót is előhív hatalmas zsebéből, hogy rájuk bizza az új teremtmények tanítgatását. Természetesen ezek a manók nem végeznek mindig kellő odafigyeléssel és szeretettel a munkájukat, és az ebből adódó nehézségek kötetről kötetre visszatérnek.

Wass Albert történetei igazi mesék, a természet szeretete mellett az író humorral és kedvességgel hívja fel figyelmünket a bennünk és körülöttünk munkálkodó jóságra és gonoszságra.

B.M.

Az eklézsia humorából

Mi a szeretet?

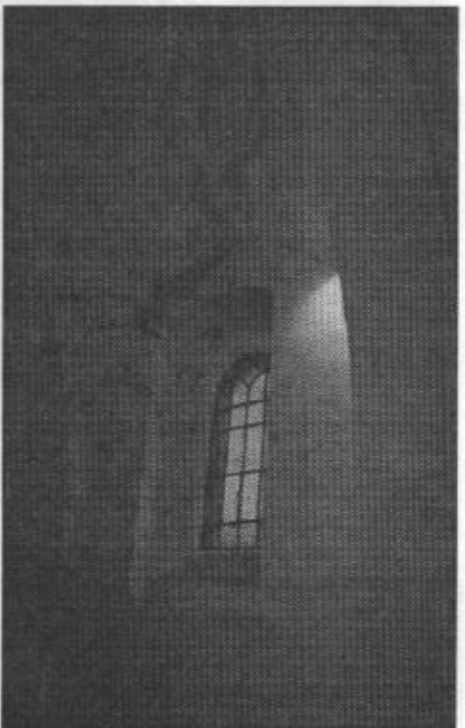
Péter, 8 éves: A szeretet az, hogy nagymamának izületi gyulladása van, és nem tudja kilakkozni a lábkörmeit, ezért nagypapa lakozza ki neki, pedig neki is izületi gyulladása van.

Üzen a múlt

Mostanában került könyvesboltokba Dinko Davidov: A szentendrei szerb ortodox templomok c. munkája, a Szerb Egyházi Múzeum kiadásában. Ebben a szép kiállítású, színes képekkel illusztrált könyvben (96.old., ára: 2290 Ft.) a többi szentendrei ortodox építészeti templom leírása mellett szerepel a mi református templomunk is. Hozzánk kerüléséről ezt írja a könyv szerzője: "Tudjuk, hogy a XIX. század végén a szerb parókia hívóinek száma már jelentéktelen volt, a templomban nem tartottak istentiszteletet, és az épület állaga leromlott. Ilyen állapotban adták át 1913-ban a református egyházközségnek."

Ez megfelel a valóságnak, a következő kiegészítéssel: a templom akkor csaknem már száz éve üresen állt, és nem egyszerűen "átadták", hanem azt a reformátusok Jordán István pomázi kereskedő végrendeletileg erre a célra hagyott vagyonából komoly összegért megvásárolták a Budai Szerb Ortodox Püspökségtől. Érdekességként megemlíthető még, hogy akkori állapotában a falakon át a repedéseken a macskák bejártak a templomba, a fák ágai benőttek és bokrok voltak a templom közepén. Orgonája nem volt, mert az ortodox templomban elvi okokból nincsen, azt 1982-ben vette egyházközségünk Patapoklosiról, Baranya megyéből, és 1996-ban építtettük újjá. Templomunk 1985 óta van elektromos padfűtéssel ellátva.

Az említett könyvet jó szívvel ajánljuk minden érdeklődő figyelmébe, mert sok szentendrei tudnivalót tartalmaz.

Az idén áprilisban is javítottuk templomunk belső falfestését. A fénykép a repedések javításakor készült.

Gazdag szegények, szegény gazdagok

Nem Jókai regényeiről készülök eltöprengeni, hanem a mai magyar társadalomban tapasztalható szegénységről. Pontosabban arról, hogy mit jelent, hogyan élhető meg a szegénység a keresztyén ember számára. Talán mondanom sem kell, miért érzem égetően aktuálisnak ezt a kérdést. Miközben minden politikai erő a jobb anyagi javak ígéretével próbál híveket toborozni, a szegénység által fenyegetett réteg száma a rendszerváltás óta nem csökken hazánkban. S nem csupán a kifejezetten nincstelen, hajléktalan, perifériára szorult, munkanélküli emberekre kell gondolnunk: a dolgozó lakosság jelentős része is a szegénység küszöb alatt, vagy annak közelében él. A "lecsúszó középrétegek", a bérből és fizetésből élők vagy "kényszervállalkozók" igen nagy száma tekint szorongással a jövőbe. Hiszen aki csak kicsit is nyitott szemmel jár a világban, világosan látja, hogy az előttünk álló esztendőök nem épp a szegénység gyors felszámolását tartogatják számunkra.

Dr. Pálhegyi Ferenc, lelkipáter és pszichológus, a Budapest Kálvin téri gyülekezet fiataljai között egyszer így fogalmazott: "Hálát adok az Istennek, amiért életem során sem nagyon gazdag, sem nagyon szegény nem lettem." Vajon mire gondolt?

Nyilvánvaló, hogy a szegénység nem kellemes állapot, s önmagában nem érdem. Keserű gondolatokat szül, szélsőséges esetben "megélhetési bűnözéshez" vezet, vagy csak egyszerűen levertség, szorongás, és önvád forrása. "Szegény vagyok, tehát nem érek semmit" - így szól a téves diagnózis.

Mindenekelőtt érdemes leszögezni, hogy a szegénység viszonylagos fogalom. Biztos vagyok benne, hogy bárki, aki e sorokat olvassa, nem oly mértékben kárvallottja a szegénységnek, mint a harmadik világ vagy akár csak a szomszédos Kárpátalja szegényei, illetve a hazai társadalom talaját vesztett rétegei.

Miközben szegénynek érezzük magunkat, elfeledjük, hogy még mindig igen jelentős anyagi javakért van okunk hálát adni az Istennek: a mindennapi kenyérért, a normális lakásért, a szerény, de konszolidált életkörülményekért.

A Biblia több helyen elítéli azokról, akik maguk okozták elszegényedésüket: "Aki lustán dolgozik, elszegényedik" (Példabeszédek 10,4), "aki hiábavalóságok után futkos" (Péld. 28,19), aki "eltékozolja vagyonát" (Lukács 15,13); de sokkal gyakrabban beszél gyöngéd szeretettel a szegényekről: "Felemel a porból a szegényt" (1. Sám. 2,8), "nem feledkezik meg a szegények kiáltásáról" (Zsolt. 9,13), "vajon nem Isten választotta-e ki a világ szegényeit, hogy hitben gazdagok legyenek" (Jak. 2,5).

Ez utóbbi idézettel új perspektíva nyílik töprengéseinkben, amelynek azt a címet adhatnánk: "A szegénység előnye". Mondják, a szegénység öröklődik. Ez negatív olvasatban azt jelenti: aki szegény családba születik, annak rendszerint a maga felnőtt életében sem lesz lehetősége kitörnie szűkös anyagi lehetőségei

közül. Ám egy másik olvasat szerint: a szerény körülmények között felnövő gyerek értékrendjében nem a pénz kerül az első helyre, s ezért később sem a meggazdagodás lesz a legfőbb életcélja. S ha már gyerekekről beszélünk: a kábítószert fogyasztó fiatalok jelentős része nem a legszegényebb, hanem a jómódú családok gyermekei közül kerül ki; onnan, ahol nem tűnik fel, hogy a gyerek számolatlanul viszi a zsebpénzt hazulról. A gazdagságban rejlő kísértés forrása az ember természetében rejlik: mihelyt jobban megy a sora, hajlamos elfeledkezni Istenről és elbizakodottá válni. Vagy csak egyszerűen túlságosan kötődik az anyagiakhoz, a szellemi és lelki értékek rovására. Erről szól a gazdag ifjú története, aki nem tudott mindenét elhagyni Krisztushoz csatlakozni, s akiről a Mester szomorúan megjegyzete: "Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni" (Lukács 18, 25).

A gazdagság nemcsak az egyes ember kísértése lehet. Ha a keresztyénség 2000 éves történetét áttekinthetjük, megdöbbenve tapasztaljuk, hogy egyház igen gyakran akkor ért hivatása mélypontjára, s akkor bizonyult a legméltatlanabbnak küldetéséhez, amikor a leggazdagabb volt. Érdemes ennek fényében megvizsgálni református egyházunk aktuális helyzetét.

Miközben igazság- és felelősségérzetünket bántja, ha azt látjuk, a világi hatalom hátrányosan kezeli, s nem támogatja méltányosan az egyházat, nem lehetséges-e, hogy Mennyei Atyánk ezáltal is figyelmeztetni akar: nemcsak anyagiakra, hanem lelki megújulásra is szükség van egyházunkban. Ez utóbbi pedig sohasem függött a költségvetéstől.

Pál apostol Timótheushoz írt levelében felsorolja, milyen erényekkel kell bírnia az episzkoposznak, a gyülekezet felelős elöljárójának. Azt is megemlíti, hogy az illető ne legyen pénzsóvár, kapzsi. Az eredeti görög szövegben aphilargüosz szerepel. Ez a fosztóképzős szó egész pontosan annyit jelent: nem ezüstszerető. Magyarán: ne a pénz legyen a számára a legfontosabb. S itt egyszerre kiderül, hogy nem a birtoklott vagyon mennyisége a mérvadó, hanem az, hogyan viseltetünk saját javainkkal kapcsolatban. Lehet valaki szegényen is zsugori, és lehet valaki gazdag létére is nagylelkű, adakozó természetű.

Nem vagyok, és vélhetően már nem is leszek jómódú. Sokszor kerültem abba a helyzetbe, hogy a pénzem már elfogyni látszott, és bizony - gyöngé hittel - aggodalmaskodni kezdtem a holnap felől. A kellő pillanatban azonban - lehet, hogy csak az utolsóban - mindig rendeződtek anyagi dolgaim, s ilyenkor megszegyenültem, de annál nagyobb hálával gondoltam Jézus szavaira:

"Ne aggodalmaskodjatok, és ne mondjátok: - Mit együnk?, vagy - Mit igyunk?, vagy mivel ruházkodjunk.... Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van." A zsolttáros pedig egyenesen így biztat: "akit az Úr szeret, annak álmában is ad elegendő".

Farkas Zoltán

Bizalom vagy balekság?

Megmérték Európában az ún. "bizalmi indexet" országonként, vagyis azt, hogy hol van viszonylag épp társadalmi szövet, ahol az emberek számítanak és számíthatnak is egymásra. Norvégiában volt a legmagasabb és hazánk a leghátsó sorokban kullog, vagyis itt a legnagyobb a gyanakvás ember és ember között arra nézve, hogy a másik rosszat akar nekem, itt tételezik fel az emberek egymásról a legtöbb rossz szándékot. Ez társadalmunk lelkiileg sérült, beteg mivoltából következik, vagy úgy is mondhatjuk, hogy ez maga a betegség. Égetően szükség van orvoslására, amiért egy élő hitű gyülekezet már a pusztá létével is sokat tehet.

Szükség van annak újra és újra való tudatosítására, hogy a másik ember éppen olyan, mint mi magunk. Vannak jó és rossz tulajdonságai, gyenge és erős oldalai, vétkei és erényei. Ha ezt tudva pozitív módon fordulunk hozzá, lehetőséget kap arra, hogy jobbik énjét kibontakoztathassa.

Ha viszont gyanakszunk, feltesszük, hogy rosszat akar, akkor legjobb esetben védekeznie kell, de sajnos, a legtöbbször inkább ellentámadásba megy át - és ettől tovább roncsolódik társadalmunk amúgy is szakadozott szövege.

A bizalom előlegezése energia-igényes művelet, csak az képes rá, aki lelkiileg jó karban van. Egy darab a szeretetből, és nem megy mindig könnyen a mozgósítása.

Ám emberi lelkek megnyugodhatnak, kisimulhatnak, ha valaki megkapja a bizal-

mat. Mégse adjuk mindenkinek és mindenkor, mert a keresztyénség nem azonos a baleksággal. Ha már a címünkben is kimondtuk ezt a nem túl emelkedett szót, magyarázzuk is meg: nem attól leszünk jobb keresztyének, hogy mindig mi húzzuk a rövidebbet. Nem helyes az utcáról bekapogató ismeretlenek ezreket a kezére bízni, hogy majd elintéz nekünk valamit, meg kell tudni, valóban az-e, akinek mondja magát. De mindennapi emberi kapcsolatainkban sokat árthatunk egymásnak is, magunknak is, ha nem vagyunk képesek hozzáink közel állókról feltételezni, hogy a másik jót akar. Ebben magunkat gyakorolni nemes és fontos igyekezet, ne legyünk restek benne. Ne feledjük, mindnyájan előlegezett bizalomból, sőt, kegyelemből élünk!

Bemutatkoznak presbitereink

Gyülekezetünk 24 előjárója folyamatosan mutatkozik be lapunk hasábjain.

Ács Endréné (Csete Zsuzsanna) vagyok. 1963. december 24-én születtem Beregújfaluban, Kárpátalján. Családommal 1997 nyarán költöztünk Szentendrére. Három gyermekünk van, két fiú és egy kislány. Férjem autószerelő, én a háztartási munkát végzem Nagy öröm volt számomra, amikor először jöttem a templomba, hogy itt azonnal testvérként, nagy-nagy szeretettel fogadtak. Ez nagyon fontos volt, mert istenfélő, hívó családban nőttem fel, ahol nem megszokás, hanem igazi ünnep volt a templomba járás. A hit és Isten szeretete már kicsi gyermekként növekedett bennem és felnőttként is igen fontos maradt. Úgy látom, hogy a rohanó világban egyre nagyobb szükség van hitbeli neveletésre. A gyülekezet életében is elsősorban a gyermekek hitre nevelését és tanítását, a szeretetszolgálatot és az idősek segítségét tartom fontosnak. A Berkenye utcában lakunk. *"Uram, szeretem a te házában való lakozást és a te dicsőséged hajlékának helyét."* (Zsolt.26,8)

Kun Péter, a Szentendrei Református Gimnázium tanára vagyok. 1962 óta lakunk Szentendrán, feleségem Bozzay Éva ny. tanár. Három gyermekünk van: Attila villamos mérnök, Csaba agrárközgazdász, Márta gyógyszerész. Hét unoka van a családban, közülük négyen a Szentendrei Református Gimnázium tanulói. Számomra és családom tagjai számára a hitélet természetes és fontos része életünknek. Isten félelme és Krisztus szeretete mutatja meg számunkra a helyes irányokat és határozza meg mindennapi cselekedeteink zsinórmértékét. Presbiteri munkámmal szeretnék hozzájárulni a Szentendrei Református Egyházközség további építéséhez és lelki fejlődéséhez. A Vasúti villasoron lakunk.

Nagy Lászlóné vagyok, 1979 óta élek Szentendrán családommal. Egy csökkent munkaképességű embereket foglalkoztató cég adminisztrátoraként dolgozom. Második ciklusomat kezdtem presbiterként ez évben, a gyülekezet Diakóniai Bizottsága elnökeként tevékenykedem. A rászoruló emberek segítségére és a gyülekezet ügyes-bajos dolgainak intézésére vállalkoztam. Életem nehéz időszakában kaptam útmutatást az Úrtól, és találtam szerető, befogadó embereket a gyülekezet közösségében. Istennek hála, hogy erőmtől feltehetően szolgálhatok. A Szentlászló utcában lakunk.

Sinóros Szabó Buda vagyok. 1937-ben születtem és 1960-ban költöztünk Szentendrére. Foglalkozásom épület gépész, mint műszaki vezető hat éve vagyok nyugállományban. 1963 óta, negyvenhárom éve vagyok presbiter, jelenleg presbiteri jegyzőként is ténykedem. Három unokám van, a legnagyobb a Szentendrei Református Gimnáziumba jár. Életemben számomra mindig legfontosabb a hit volt, amely erőt adott minden nehézség, akadály, csüggedés legyőzéséhez. Ezt a hitemet erősítik és mélyítik el bennem a templomi igehirdetésekben elhangzó példák és tanítások. Egyházamat és annak közösségét erőmnek és tehetségemnek megfelelően mindenben kész vagyok szolgálni. A Bükkös parton lakunk.

Szabó Sándorné, sz. Gábor Edit nyugdíjas könyvelő vagyok. Szentendrán születtem, ebben a gyülekezetben kereszteltek, itt konfirmáltam. Szüleim és nagyszüleim is ennek a gyülekezetnek voltak a tagjai. Tizenöt éve vagyok presbiter. Köszönöm a testvérek bizalmát, hogy a következő ciklusra is megválasztottak. Megbízatásom szolgálat, melyet erőm és tudásom szerint, alázattal és szeretettel igyekszem ellátni Isten segítségével: *"Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően."* (Fil. 2,13). A gyülekezetben elsősorban pénzügyi ellenőrző szakmai munkákkal szolgálom és az asszonykör munkájában veszek részt. A Rózsakertben lakom. *"Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratodat teljesítsem, törvényed szívemben van."* (Zsolt.40,9)

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész vagyok. 1964-ben születtem Kisvárdán, családommal 1965-ben költözött Szentendrére. Feleségem Tomacsek Henrietta logopédus. Édesanyám, öz. Vincze Jenőné és testvérem, Vincze Jenő közgazdász szintén tagja gyülekezetünknek. Különböző hazai és nemzetközi művészeti csoportosulásoknak vagyok tagja. Alkotó munkám mellett a szentendrei önkormányzat Főépítési Tervtanácsának munkájában veszek részt épített környezetünk városképi, művészeti szempontból értelmezett optimális alakítása érdekében. Egzisztenciális kérdésnek tartom hitünket, a tanúbizonyosságot és a gyülekezetéplétés közös ügyét. *"Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük."* (Máté 18,20). A Pannónia utcában lakunk.